

productes de l'endometriti chronica aportats per la cureta són molt difícils de diferenciar dels que dona l mateix medi en l'epithelioma (1).

Quan el mal sigui al troç vaginal del coll, val més fer ús de l'excisió exploradora, tant brillantment enlairada per en Richter, en Ruge, en Veit i alguns altres.

(Seguirà)

TRACTAMENT CONSECUTIU A LES OVARIOTOMIES

per J. PIN

PROFESSOR DE LA CLINICA GYNKOLOGICA

La diferencia radicalissima entre l comportament que deu observar-se en el tractament consecutiu de les operacions en que l curs siga completament normal i d'aquelles en que sobrevinguin complicacions més o menys perilloses pera la vida de la malalta, fa que la primera diferenciació que logicament deu fer-se ha d'esser la de considerar per una part els casos en que tot marxa bé, i aquells en que vénen entrebancs, de qualsevol mena que siguin, a dificultar la curació.

Les estadistiques, si an elles hem de creure, ens fan considerar aquestes operacions, aixís com totes les laparotomies, com a bastant benignes i de resultats molt falaguers; però en mig d'aquesta benignitat cal tenir en compte una serie d'indicacions pertanyents unes a l'alimentació, altres a la medicació, cateterisme, etc.

Els autors discrepen molt en llur manera de pensar sobre aquestes indicacions. Tractant del cateterisme, per exemple, en Greig Smith, en son *Tractat de Cirurgia abdominal*, recomana no donar sortida als orins fins que la malalta ho demani, no practicant el sondatge més que dugues vegades el primer dia i tres el segon, després de quin temps creu que la malalta pot orinar tota sola; mentres que n Pozzi diu que se sondi a la malalta cada tres hores, i fins més sovint si és necessari. Si seguim el primer procediment, s'ha de fer passar moltes hores a la malalta sense po-

(1) *Note sur les lésions de l'endométrite chronique* (Bull. Soc. Anat., 1888, pag. 57).